

nasipe, delajo šance zlasti okoli Banjeluke. Drzni Turki se babajo, kako bodo čez Savo mahnili in do Zagreba in še dalej vse pokončali. Ali časi nekdanje turške sile so minoli; sedaj še le doma zamorejjo divjati; tako so v Banjiluki kristijanu Sovanoviču desnico odsekali, Kostiču pa živemu ude telesa z natezavnico razmeknili. — Črnogorski knez tirja, ako hočejo Turki mir skleniti, 40□ milj turške zemlje, trdnjavo Nikšiče in pa pristanišče za ladje na jadranskem morju. Turki temu nečejo privoliti in zato ni verjetno, da se bo mir sklenil z Črnogorci tako, kakor z Srbi. Ti imajo sedaj mir, turška vojna zapušča Srbijo, kder je 3 mesta požgala, 200 vasi pokončala, 10.000 mož ubila in in 25.000 ranila. Srbi so veliko trpeli, ali svojih sobratov niso mogli rešiti iz turške sužnosti. To bo storil krepkeji ruski meč. Ruska vojna je vsa pripravljena in čaka le na ugodniše vreme, kajti sedaj je palo veliko snega in huda zima pritisnila. Ali že to, da Rus na meji stoji, je velika sreča za kristijane na Turškem, kajti ovače bi divji Turki brez dvombe vse začeli pobijati!

Za poduk in kratek čas.

Iz Maribora v Solčavo in savinjsko dolino.

XIV. Vleklo me je domu; povsod dobro, doma najboljšo, sem si mislil in se toraj od Žavca poslovil, čeravno je gostoljubni župnik in moj stari znanec vedno v mene tiščal, naj še ostanem. Po kosilu je dal zapreči svoja bistra konjiča, ki sta urno drapala z menoj po gladki cesti proti Celju. Pri 3 kamenih podobah pa sem iz velike ceste krenol na desno, da obiščem Mater božjo v Petrovčah. Precej visok in tenek zvonik se že od daleč lebko vidi, cerkev pa gosti brami zakrivajo. O njej ne bodem veliko pisal; kdor hoče več izvedeti, lahko prilično pogleda v XIV. letnik Slomšekovih neprecenljivih Drobtinic, kder je cerkev v Petrovčah drobno popisal učeni župnik g. Jožef Ulaga. Le nekoliko črtic hočem o njej tukaj znameniti. Postavil njo je brumberški graščak baron Miglio pred 200 leti. Na velikem altarju stoji veličastno in lepo okinčana podoba Marije; človeku se na prvi pogled zdi, da je živa. Dragi prstan, ki se njej na prstu blišči, ima posebno dogodbo; na levi strani je bronastej plošči z lafinskimi besedami vpisana. Pripoveduje se, da je baron Miglio bil pobožen gospod, ki je rad zahajal v petrovsko cerkev Marije častit. Tisti čas so grdi Turki pogosto vdirali v naše dežele in kamorkoli so prišli, povsod so strašno ropali, požigali in morili. Da bi tote divje sovražnike krščanskega imena vsaj nekoliko ukrotili, so se velikaši in graščaki pripravljali na boj. Tudi baron Miglio ni hotel za drugimi ostati. Vendar preden zasede vojnega konja, se poda v petrovsko cerkev, poklekne ponižno pred Marijo in jej obljubi svoje

žive dni neoženjen ostati, ako mu deviška mati nebeška sprosi srečno zmago nad sovražnikom. V znamenje storjene obljube potegne prstan iz svojega prsta in ga natakne Mariji na kazalec desne roke. Tako pripravljen se poda v turški boj. Vojska je bila huda, ker je bilo Turkov kakor listja in trave. Toda vkljub temu so zmagali kristijanski junaki in so Turka zapodili globoko v Bosnijo. Tudi baron Miglio se je hlabro vojskoval v pajađstvu nekega hrvatskega plemenitaša, kateremu so bili Turki drago hčerko vlovili in odgnali. Sovražna sablja rani tovariša na smrt. Umirajē prosi ta naj otme ugrabljeno hčerko in naj za njo skrbi. Baron Miglio stisne umirajočemu prijatelju roko, se potem zapodi med Turke, jih poseka in reši siroto devico ter njo srečno spravi na očetov dom. Pri skrbi za siroto mu pa ljubezen do device vleze v hlabro srce in je začel misliti na ženitev. Ali sedaj ga iznemiruje misel, da je Marijo razžalil in svojo obljubo prelomil in da se torej ne spodobi več, da bi še nebeška kraljica dalej nosila njegov prstan. Zato poklekne pred njeno podobo in jo prosi za odpuščanje, ter hoče prstan iz njenega kazaleca vzeti — ali čuda velika, kazalec se pri tej priči skrči, da ga nihče ne more več iz prsta potegniti. Osupnjeni gospod se strahu in spoštovanja do Marije komaj zavē. Potem ponovi svojo obljubo, pozida na mestu stare cerkvice sedanjo veličastno hišo božjo in kmalu potem umerje. Kazalec na Marijini podobi je res skrčen tako, da se prstan iz njega potegniti ne da. Cerkev je snažna in vselej skrbno in okusno okinčana in farmani jo veliko rajše obiskujejo, kakor pa farno cerkev v Žavcu, ker je čisto na sredi župnije in prostorniša. Po prizadevanju sedanjega g. župnika je cela cerkev jako okusno na presno zmalana, kar jej daje znotraj čisto drugo podobo. Omeniti še moram orgle, ker jim bojda ni enakih v celi škofiji po sestavi in moči glasov. Opravil sem v prelepem svetišču kratko molitvico in poprosil nebeško kraljico, naj vzame tudi moje srce v dar, kakor je vzela prstan pobožnega barona, in me varuje vsega hudega, kakor prstan na mili roki. Potem se vsedem zopet na voz in šlo je proti Celju, kakor da bi me vetrovi nosili. Gosta megla debelega prahu se je za vozom valila in zagrnila ves ragled za menoj. Prišel sem v Celje močno hitro. Oblačilo na meni je vso barvo zmenilo; bil sem, kakor da bi me kdo iz praha potegnil in gospe na kolođvoru so me po strani gledale, dokler me ni strežnik z ščetinskim orodjem vsaj nekoliko oblizal in osnažil. Sedaj priropoče vlak iz Trsta; hitro zmuznem v prazen kupē in se stisnem v samotni kot ter se dam še tisti den privleči v Maribor, od koder sem drugo jutro srečno prišel nazaj v svoj ozki svičinski beden. Z Bogom čitatelji „Sjov. Gosp.“ in bralci mojega potovanja iz gosposkega Maribora v gorato Solčavo in prekrasno savinjsko dolino!

Smešničar II. Nek imeniten gospod stopi v cerkvo sv. Štefana na Dunaju in si jo hoče ogledati. Bila je velika guječa ljudi. Zdaj začuti gospod, da mu neka roka sega v žep. Brž se obrne, in ko zagleda fanta, kakih 16 let starega, mu reče: „Ali te ni sram? Takó mlad, pa že tak tat!“ — Fant mu brž odvrne: „Ali ni mar Vas sram? Tak gospod, pa še „židanega“ robca nima v žepu!“

Razne stvari.

(† *Ivan Tušek*) sloveči slovenski pisatelj je v soboto dopoldne v Ljubljani umrl še le 42 let star. Matica slovenska ga bo težko pogrešala. Slovenci smo zgubili enega najmarljivših in spretniših pisateljev.

(*Prošnja do nadsodnije v Gradcu*) so vložile občine in okrajni zastop brežiški, naj bi se notarjem odvzele komisije in zopet izročile sodnijskim uradnikom, sicer, pravi prošnja, postanejo notarji milijonarji, kmeti pa pridejo na beraško palico.

(*Dr. Kočevar*) je od Vranskega trga imenovan za častnega srenjčana; isto čast mu namerava skazati tudi njegov rojstni trg — Središče!

(*Za pribegle turške kristijane*) je daroval č. g. župnik Sebastijan Magdič 5 gld. Bog mu plati! Prenesek 12 gld. 10 kr. skup 17 gld. 10 kr.

(*Vojaskih novincev*) mora slovenski Štajer letos dati 1522; Maribor 23, mariborski in št. lenartski okraj 255, Celje in Laško 183, Kozje 76, Vransko 52, Konjice 89, Šmarje 65, Gornjigrad 65, Šoštanj 43, Rogatec 43, Brežice-Sevnica 111, Slov. Bistrica 68, Slov. Gradec in Mahrenberg 100, Ptuj 174, Ormuž 69, Ljutomer in G. Radgona 100.

(*Znanstvena predavanja*) so letos v Mariboru vsaki postni torek zvečer v dvorani velike realke. Prvi je govoril profesor Špiler in sicer o strupenih pijačah in jedilih. Drugi pa profesor dr. Pajek o vstanku kmetov v brežiškem okraju l. 1573. to pa tako zgovorno, izvrstno in zanimivo, da smo narodnega gospoda poprosili, naj nam za „Slov. Gosp.“ imenitni predmet slovenski priredi, kar nam je tudi blagodušno obečal.

(*Kopači ubili*) so 2. t. m. Mihaela Lozinška pri sv. Trojici v Halozah.

(*Volka ustrelili*) so 10. t. m. pri sv. Jurju na južni železnici.

(*Hudo ranjen*) je 11. t. m. bil Janez Skobej, delavec v Trbovljah na železnici, pri katerej konji vagona vlačijo.

(*Dva človeka zgorela*) sta 11. t. m. blizu Leobna, ker je nekdo hlev užgal tako, da sta oba hlapca storila strašno smrt v ognju!

(*Rudolfova železnica*) ne more z dohodki shajati in zato je iz državne kase lani dobila nič več,

kakor samo 5,280.000 gld. podpore v srebu. Kde pa drugi davkeplačilec dobijo kaj podpore!

(*Stavljenje novih šolskih poslopij*) je mesto Dunaj v 3 zadnjih letih stalo 2,946.070 fl.

(*Konjsko meso*) so začeli v Mariboru prodavati in uživati. Prvi tukajsnji konjski mesar je g. Peter Kriegseis, ter ima svojo mesnico pri sv. Magdaleni v Franc-Joževi ulici števil. 21. Zdrave debele konje dobro plačuje.

Dražbe III. 16. marca Šalk v Polskavi 5600 fl., Jož. Grabaer v Reichenburpu 516 fl., Anton Potočnik 1460 fl. pri sv. Lenartu; 21. marca Jož. Lovec v Prenušu 13115 fl.; 22. marca Mat. Kranjc v Podgradu 2186 fl.; 23. marca Rozalija Vihar 800 fl. v Janeškemvrhu, Marija Butolen 350 fl. v Siteču, Filip Kokol 1400 fl. pri sv. Barbari v Halozah.

Listič uredništva. Dopisi iz Pohorja, Lembaha, od Ščavnice, iz celjske okolice, od Slivnice pri Mariboru, iz šmarke okolice in iz Babinec smo morali odložiti. G. D. pri Velikejnedelji: Vaš „steckbrief“ za orglarjem se ne more v „Slov. Gosp.“ objaviti!

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

(1 Hl. = 1⁰⁰/₁₀₀ vag. — 100 kilo = 1 cent in 78 ¹/₂ funta.

Mesta	Pšenica		Rž		Ječmen		Oves		Tursica		Proso		Ajda	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Maribor	9	10	6	60	5	20	3	70	5	30	5	20	5	10
Ptuj	8	80	6	—	5	20	3	40	5	30	5	20	5	20
Ormuž	7	32	6	17	5	70	2	92	4	80	7	80	4	88
Gradec	10	10	7	37	5	20	4	20	5	30	—	—	4	88
Celovec	10	10	8	10	5	60	3	58	5	16	4	46	5	56
Ljubljana	10	24	6	40	4	70	3	74	6	80	4	70	5	95
Varaždin	9	—	8	—	5	—	4	—	5	10	5	40	5	80
Zagreb	9	—	8	—	3	80	3	70	5	10	6	30	5	—
Dunaj	13	50	10	70	8	50	3	20	6	80	—	—	—	—
Pešt	13	10	9	77	7	92	7	75	5	90	5	—	—	—

V Mariboru. Krompir 3 fl. 10 kr. Hl. — fažol 14, leča 30, grah 28 kr. Kg. — Pšeno 12 kr. liter. — Pšenično gres 26, prednja moka 22, srednja 17, polontna moka 12 kr. Kg. — Kravje maslo 1 fl. 20 kr., svinjsko maslo 90, slanina frišna 54, slanina prevojena 86 kr., puter 1 fl. — kr. Kg. — Jajce 2¹/₂ kr. vsako. — Govedina 44, teletina 52, svinjetina mlada 52 kr. Kg. — Mleko frišno 12, posneto 10 kr. liter. — Drva trda fl. 3 — mehka, fl. 2-80 Kbm. — Ogelje trdo fl. 1 —, mehko 60 kr. Hl. — Sano 3 fl. 70 kr. slama 2 fl. 80 kr., stelja 2 fl. 30 kr. za 100 Kg.

Loterijsne številke:

V Trstu 10. marca 1877: 77 66 32 89 39.

V Lincu „ „ 52 30 26 25 56.

Prihoduje srečkanje: 24. marca 1877.